

at det Materiale, man faar derfra, er næsten værdiløs. Hvorledes det stiller sig med Spaan, som fabrikeres her i Landet, veed jeg ikke, men jeg maa antage, at den ikke kan vinde nogen stor Udbredelse paa Grund af, at den er saa overordentlig dyr. Der er imidlertid i de senere Aar kommet en anden Spaan frem fra Sverrig, som der har vundet stor Udbredelse, det er den hvide Spaan, og jeg tror, at naar den bliver oplagt med Omhu og tjeret med Kreosot- eller Asfalt-tjære, vil den give et godt og tæt Lag, som vil kunne ligge en Række af Aar, og som efter de Erfaringer og de Prøver, der ere gjorte flere Steder, ingenlunde vil kunne kaldes for brandfarligt. Denne Spaan brænder ganske vist noget lettere end Tagfilten, men den brænder ikke i Lue, den gløder ud og bliver for en stor Del liggende paa Stedet selv. Jeg tror saaledes, at man burde gaa noget videre, end Lovforslaget gaar med Hensyn til Tillabelsen til Anvendelsen af Spaan.

Jeg vil ogsaa tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en Bestemmelse i § 3. Det er nemlig den, som omhandler, hvorledes der skal forholdes med Loftet i Bygninger, som benyttes til Gaandteringer, der maa kaldes mere eller mindre brandfarlige. Der er det bestemt, at, forsaavidt der er aabne Ildsteder eller Vindovne, skal der være gribet Løst. Det er en Bestemmelse, som jeg tror i og for sig er meget heldig, ligesom ogsaa den, at, hvor der ikke er Loft over disse Ildsteder, men Rummet gaar frit op under Taget, skal denne Del af Loftet være adskilt fra det øvrige Loft ved en Skillevæg. Men naar Lovforslaget udtaler, at disse Skillevægge skulle være enten af Grundmur eller Mur og Bindingsværk, tror jeg, at der stilles en Fordring, som er temmelig vanstelig at opfylde i mange mindre Bygninger, idet et saadant svært Skillerum kræver en Undersøgtelse underneden, som ikke altid Bygningens Indretning vil tilstede. Jeg tror, at det samme Formaal kan naas, naar det i Lovforslaget bestemmes, at disse Skillerum ogsaa kunne være af dobbelte Brædde- eller Plankvægge, som ere rørede og pudsede; de ere nemlig ikke mere brandfarlige end Skillevægge af Mur og Bindingsværk. Hvad jeg har savnet her i Lovforslaget, er Bestemmelser om, at der skulde iagttages visse Forsigtighedsregler i Bygninger, hvor man vil anbringe Kaminer. Der er foreskrevet, hvorledes der skal forholdes med de lukkede Ildsteder, Komfurer og andre Kogeindretninger, Kaminer, Kafeovne osv. for at undgaa Brandfare. Gulvet skal nemlig i en vis Afstand omkring dem være bedækket med et uantændeligt Materiale, men hvor man har Kaminer, er Jaren større, naar Underlaget, Bjælkelaget, hvorpaa Kaminen kommer til at staa, ikke er saaledes beklæffet, at der ikke kan ske nogen Antændelse.

Det er ganske vist kun faa Steder, hvor saadanne Kaminer anbringes, men jeg tror dog, det vilde være hensigtsmæssigt, om der var truffet Bestemmelser om dem i denne Lov.

Blandt de Foranstaltninger, som Lovforslaget foreslaar for at hindre Brandfare, er ogsaa den, at Brugten af Stenolie-lamper forbydes i Stalde, Løer og Lader samt paa Foderlofter. Jeg kan godt forstaa, at man er kommen frem med et saadant Forbud i Forslaget, skjøndt Brugten af Stenolie-lamper vinder mere og mere Udbredelse i Landet. Det, jeg har mod denne Bestemmelse, er, at den vil blive, tror jeg, noget vanstelig at overholde, ikke paa de store Gaarde; thi der vil man, naar et saadant Forbud er givet ad Lovgivningens Vej, ikke vove, tror jeg, at benytte Stenolie-lamper, fordi man udsætter sig for Vidtløstigheder med Afsvaneren, naar det kan oplyses, at Ildsvaaden er opstaaet ved Benyttelse af et forbudt Belysningsapparat. Der er netop, tror jeg, mindre Fare ved Brugten af disse Lamper. For det Første ville de jo i Reglen blive brugte i Hestestalde, hvor der ikke er en saadan Splittelse af Foder, og selv i Kofstalde tror jeg, de uden Fare kunne benyttes, saasandt de blot ere forsvarlig ophængte. Ved smaa Agerbrug derimod, hvor Petroleumslamper er det brugelige Belysningsapparat, vil man ikke kunne forhindre, at Beboerne, selv om det forbydes, naar de skulle ud i Stalden en kort Vending enten for at fodre, malke eller Sligt, tage deres Stenolie-lampe med fra Beboelsesleiligheden.

Naar jeg dernæst kommer til Tilsynet, kan jeg i alt Væsentligt være enig med, hvad der blev udtalt af den første ærede Taler. Jeg kan ikke egentlig forstaa, hvorledes man her har kunnet herolige sig ved den Tanke, som ogsaa af den ærede Taler blev fremhævet, at en Betaling af fra 1 til 4 Kr. til Sognefogden skulde kunne gjøre det Tilsyn mere virksomt, som man i Bemærkningerne til Lovforslaget karakteriserer som høist utilfredsstillende. Sognefogden har jo en hel Del andre Forretninger, og man kan ikke vente, at han med nogen sær Virksomhed skal kaste sig over Tilsynet med Opførelsen af nye Bygninger. Den ærede Landskingsmand udtalte, at Sognefogderne Ingenting faae for deres Arbejde. Det forholder sig dog ikke saa; noget Bederlag faae de, og er det vel nok enkelte Steder temmelig ringe, forekommer det mig dog, at der er andre Steder, hvor det — tallet være Amtsrådene — ikke er saa ganske ubetydeligt; men jeg tror, som sagt, ikke, at der vilde kunne vindes noget Stort ved at give Sognefogderne denne Betaling, som her foreslaas. — Naar Lovforslaget sluttelig søger at faae en Bemyndigelse for Justitsministeren til at føre Tilsyn med Overholdelsen af de i denne Lov givne Regler gennem de indenlandske Forsikringsforeninger, formoder jeg, at man derved